DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 9den JULY, 1825. N. 27

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z M. den Koning der Nederlanden. door De Wedewe Wm. Lee.

WAARSCHOUWING.

ALZO niettegenstaande de Publicatie van Gouverneur Generaal, en Raden van den 22sten April 1817, verbiedende het wasschen en pleisteren met *wit* van de muuren der huizen op Scharlo, Pietermay, Otrabanda, en de Willemstad, op een boete van 25 Pesos van Agten; egter veele ingezetenen van tyd tot tyd zich aan overtreding daarvan schuldig maken; zoo is het dat de Raad Fiscaal met inhaesie der gemelde publicatie, elk en een ieder die zulks aangaat, waarschouwt om de buite muren of gevels hunner huizen, die met *wit* na het emaneeren derzelve, geplystert of gewassen zyn, van een ander kleur te voorzien; en wel binnen een maand na dato dezes; zullende na die termyn, en alzoo na den 6den Augustus aanstaande, by den Raad Fiscaal of van zynentwege, de schouw daarover gevoert worden, en de boeten zonder conniventie deswegens ingevordert.

De Raad Fiscaal dezes en onderhoorige Eilanden,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Curaçao, den 6den July 1825.

Fiscaal's Kantoor, den 8sten July 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneeren, dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM HK GORSIRA, Tweede Klerk.

MENGELINGEN.

Vervolg en slot van No 25.

De Engelschen na allerlei vergeefsche pogingen gedaan te hebben om deze kolonie door blokkade en uithongering in handen te krygen beproefden dit eindelyk door verrassing te bewerkstelligen; ten dien einde vertrokken er den 27sten November 1806 vier fregatten van Jamaica genaamd Arethusa, Latona, Anson en Fisgard, onder kommodore Brisbane, deze was te Jamaika onderrigt geworden wegens den toestand van Curaçao en het vieren van den oude jaars avond door het afsteken van vuurwerken en door andere vreugde bedryven; hy besloot daarop dit eiland op nieuwjaarsdag te verrassen, hopende er als dan alles in wanorde te vinden en dat men op geene verdediging zou bedacht wezen. Zoo koos ook kapitein Hamilton toen hy de Hermione wilde hernemen het oogenblik waarop de Spanjaarden den rozenkrans baden; de Spanjaarden by het hernemen van Porto Bello den Zondag morgen toen Mac Gregor en zyne Engelschen zich des Zaturdags avond door het gebruik van sterken drank tot eene verdediging hadden onbekwaam gemaakt; zoo werden de oude Joden door hunne vyanden veelal op den Sabbath aangegrepen en in latere tyden zochten de Russische veldoversten de Turken meestal in het gevecht te wikkelen op de groote vasten, wanneer zy door eene langdurige onthouding verzwakt zyn.

Den 22sten December vertoonde zich de Fisgard, benevens twee brikken voor de haven, welker kommandant den gouverneur eene nieuwe sommatie toezond, die even als de vorige werd afgeslagen; waarop deze vaartuigen zich naar het zuiden wendden, nog een paar dagen op een verren afstand werden gezien en toen verdwenen.

Daar er de volgende dagen geene vyandelyke vaartuigen meer gezien werden (behalve op den 31sten Dec. wanneer er eene kleine Engelsche brik kwam opzeilen die zich ook weder verwyderde) zoo veronderstelde men dat deze sommatie even als zoo vele andere die bevorens had den plaats gehad was afgeloopen. Changuion vertrok op den laatsten Dec. naar Bleinhym om aldaar den nieuwjaarsdag te vertoeven; en daar dit buiten verblyf op geen grooten afstand van de hoofd fortres is afgelegen zoo rekende deze gouverneur, dat hy by een behoorlyk signalement wel een paar uren in de hoofd fortres kon aankomen voor dat er eene attaque op de haven te duchten was.

De oudejaars avond werd ook doorgebragt met het afsteken van vuurwerken en met danspartyen, waarop zich de meeste officieren der landmagt en der marine bevonden en welke vermakelykheden tot den volgenden morgenstond voortduurden. Dien zelfden nacht verzamelden zich de Engelsche fregatten, welke eenige dagen ten noorden van het eiland gekruist hadden en kwamen met het aanbreken van den dageraad afzakken. Reeds kwartier vóór vyf uren werden de afkomende vyandelyke schepen aan de boven posten bemerkt en van de Fuik werden waarschouwing schoten gedaan; ter gelyker tyd liet de kommanderende officier aan het Fort Bekenburg schot op schot doen, doch even zoo min als de scheepswacht op de Hermione door het bidden van den Rozenkrans door de ekwipagie den aankomst der Engelsche sloepen konde hooren, even zoo min werden in de stad deze schoten gehoord door het muzyk op de danspartyen, het gerammel van den tamboer het zingen van het volk en het afsteken van voetzoekers; die welke ze nog hoorden begrepen niet dat het kanonschoten waren, die in de verte gedaan werden, maar dachten dat het voetzoekers waren die in de nabyheid af gingen.

Toen de Engelsche fregatten naby de Krommelyn waren begon de wind te schralen en de kommandant weifelde eenige oogenblikken of hy al of niet zou binnen zeilen; hy waagde echter het laatste, loopende de haven binnen omstreeks zes uren in den morgenstond, byna vyf kwartier nadat de eerste alarmschoten van de boven posten gedaan waren. Het fregat van den kommandant zeilde tusschen het fregat de Kenau Hasselaar en de korvet de Suriname door en ging voor het Waaigaat liggen, latende de zeilen los hangen om ingeval van nood eene retraite te maken; na dat de drie andere fregatten voor de hoofd fortres vertuigd hadden stapten een aantal matroozen en mariniers gewapend met pistolen, sabels en halve pieken aan wal, en met hun kommandant aan het hoofd beklommen zy met stormladders de batteryen in front van het gouvernement die zy onbezet vonden, en geraakten zonder tegenstand te ontmoeten in de hoofd fortres.

By het binnen zeilen der vyanden vaardigde de officier van de wacht terstond iemand af om den garnisoens kommandant Pfeiffer te waarschouwen, deze had zich pas ter ruste begeven; door vermoeyenis afgemat en den drank bedwelmd bevond hy zich in eene diepe slaap; hy wilde in het eerst niet gelooven dat de vyand reeds binnen de haven was, by eene tweede boodschap stond hy op, doch nu had de vyand de muren van het fort reeds beklommen; de bezetting niet wetende wat te doen liep verward door elkander, wierp de wapens neder of werd door de vyanden ontwapend, terwyl de kommandant de Engelschen te gemoet ging en door hen gevangen genomen werd. Een der officieren en sommige manschappen redden zich echter nog uit het hoofd fort en begaven zich naar het Fort Nassau toenmaals Republiek genaamd; dit fort begon hierop te vuren waarby eenige manschappen op het eerste fregat gedood en gekwetst werden; doch op stellige order van den gevangenen garnisoens kommandant werd het vuur weldra gestaakt.

De kommandant der marine C. G. Evertsz, welke nog op een bal was toen de Engelschen reeds binnen liepen, begaf zich in alleryl naar boord van zyn fregat, van hetwelke het scheepsvolk voor een groot gedeelte aan wal was; de luitenant die aan boord was wilde het vaartuig niet zonder eenige verdediging overgeven en vuurde op de Engelschen, deze beantwoordden hem met schrootschot, waardoor gemelde kapitein Evertsz, kort na dat hy aan boord was gekomen, doodgeschoten werd.

De gouverneur Changuion welke zich op Bleinhym bevond des morgens om zes uren door schoten ontwaakt zynde begaf zich in een roeipontje oogenblikkelyk op weg naar de hoofd fortres, doch eer hy ter halver weg was werd hy door de hevige kanonnade die plaats greep gewaar dat de haven werkelyk door de vyanden geattakeerd werd. Indien nu gemelde gouverneur zich terstond naar het fort Republiek hadde begeven, zoo zoude hy den vyand nog veel nadeel hebben kunnen doen, doch daar hy dacht dat het hoofdfort nog niet over was wyl de Hollandsche vlag er nog opwaaide, zoo meende hy dat zyne tegenwoordigheid daar nottig konde zyn en begaf zich door de sortiepoort poort binnen hetzelve; doch hier vond hy de Engelschen reeds in orde geschaard en zag toen dat alles verloren was. De vrees welke de Engelsche kommandant voor het fort Republiek betoonde en waarschynlyk ook de zwakte der Engelsche magt waarby geene reguliere troepen waren, was de oorzaak dat de gouverneur nog het geluk had eene honorable kapitulatie te verkrygen waarby de eigendommen der ingezetenen behouden bleven die anders buiten alien twyfel een prooi en buit van de overwinnaars zouden geworden zyn.

Het garnisoen en de ekwipagien die omstreeks drie honderd man sterk waren werden als krygsgevangenen naar Jamajka overgebragt, doch op hun woord ontslagen zynde vertrokken zy van daar naar het moederland.

Changuion begaf zich insgelyks naar Holland: alwaar zyn gedrag door de hooge militaire vierschaar werd onderzocht; na dat het onderzoek was slepende gebleven tot het volgende jaar werden de gewezen gouverneur en garnisoens kommandant beide door de hooge militaire vierschaar tot de straf met den kogel gekondemneerd.

De koning van Holland Lodewyk echter verleende den gewezen gouverneur remissie van alle straf doch tevens onbekwam verklarende nimmer eenige politieke of militaire charge te kunnen bekleeden. De gewezen garnisoens kommandant kreeg insgelyks levens genade doch werd tot cassatie gecondemneerd.

In eene memorie door den gewezenen gouverneur P J. Changuion overgegeven aan Z. M den koning der Nederlanden brengt gemelde gouverneur de volgende daadzaken in om zyn gedrag te justifiëeren by de verrassing dezer kolonie door den vyand in den jare 1807.

"Dat hy na de opeisching op den 22sten December des vorigen jaars eene conferentie gehouden had met den kommandant der marine C G. Evertsz, den garnisoen kommandant F. H Pfeiffer en den kommandant der artillerie W. Schmidt wegens het sluiten der haven.— Deze was te voren door een ketting gesloten geworden (waardoor men ook ten tyde van den gouverneur Lauffer de Guadeloupiaanen had afgeweerd; ook in 1750 wilden twee Hollandsche linieschepen des nachts de haven binnen zeilen doch bonsten op die ketting terug en dreven aan de lager wal) doch deze ketting was reeds vóór de komst van Changuion vergaan om die reden moest de haven op eene andere wyze gesloten worden. Kapt. Evertsz stelde dan voor om in het front van het gouvernement het fregat de Kenau en de korvet de Suriname steven aan steven tegen elkander te verhalen waardoor de haven als door eene battery zoude gesloten zyn; dit voorstel werd ook goedgekeurd. Verders daar het hoofd fort genoegzame bezetting had en dat elk wist wat hy ingeval van alarm te doen had, zoo begaf hy zich naar Bleinhym dat een groot kwartier of ten hoogste een klein half uur afstands van de hoofd fortres gelegen was, wyl zyne instructie hem toeliet om in den omtrek van de hoofd fortres zyn verblyf te houden; ook konden er geene schepen opdagen of zy konden van de buiten posten ten minsten op den afstand van twee of drie uren van de haven gezien worden zoo dat hy op het eerste sein naar de hoofd fortres kon retourneeren en daar present zyn lang voor dat er eene attaque op de haven te duchten was. Aan alle deze vóór af bepalingen is niet voldaan geworden zoo min door den garnisoens kommandant als door dien der marine; de vaartuigen verhaalden niet op de bestemde plaats, de sein schoten werden niet gehoord, de manschappen waren niet op hunne posten zoo dat indien hy zelve den nacht in het hoofdfort hadde doorgebragt zeer waarschynlyk hetzelfde zou plaats gehad hebben daar de rapporten hem niet in tyds zouden zyn aangebragt geworden.

Overigens werd hem door den overwinnaar

aangeboden of hy gouverneur civil wilde blyven, welk aanbod hy van de hand wees, begevende zich zoo spoedig mogelyk naar Holland ten einde zyn gehouden gedrag aldaar te gaan verantwoorden.

Tot verschooning des gouverneurs dient nog dat hy met de militaire wetten onbekend zynde zich zelve onbekwaam gevoeld had om in die netelige omstandigheden het gouvernement van het eiland te voeren en verscheidene malen zyn ontslag gevraagd had, zoo dat er zelfs een ander in zyn plaats was benoemd.

By een besluit van den Koning der Nederlanden is dan ook de sententie van de hooge militaire vierschaar vernietigd en P. J. Changui on tot zyn goeden naam hersteld; by werd kort hierop tot secretaris van den Raad van Policie in Suriname benoemd alwaar hy overleden is.

De Engelschen bleven in bezit van deze kolonie tot den 4den Maart 1816 wanneer dezelve aan Z. M. den Koning der Nederlanden plegtig werd overgegeven, na dat Z. M.'s troepen en beambten aldaar den 27sten January bevorens met het linieschip de Prins van Oranje en de schoener de Haai waren aangekomen.

Zoo hebben wy de voornaamste gebeurtenissen op Curaçao voorgevallen vermeld; sedert de twee eeuwen dat dit eiland aan Nederland behoort, heeft het even als het Moederland vele afwisselende lotgevallen ondergaan: het is door buitenlandsche vyanden aangevallen en heeft door binnenlandsche opstanden geleden; het heeft een tydvak gehad van vreede en bloei des handels en andere tydperken waarin alle rust geweken was en de handel geheel had opgehouden.

Mogen wy tegenwoordig die groote bloei en welvaart niet genieten die de inwoners dezer volkplanting eene halve eeuw geleden genoten hebben, wy hebben ten minste onder het vaderlyke bestuur van onzen koning een bestendige vreede en rust; en door het belang dat geheel Europa stelt in de onscheidbaarheid van het koningryk der Nederlanden en in de handhaving van het Huis van Oranje op den troon van dit ryk kunnen wy verwachten dat deze rust en vreede bestendig zullen zyn. Wy mogen dan van de toekomst hopen dat geene andere de Baas op omkooping en verraad vertrouwende op onze kustenlanden, dat geene d'Estreés meer met eene ontzagverwekkende uitrusting tegen ons zal gezonden worden, geene Cassard onze huizen zal plat schieten, onze velden afstroopen en kontributien ligten; dat geene oproerige negers als in 1795 de maatschappelyke orde zullen bedreigen omtekeren; geene meineedige Franschen als in 1800 het eiland op den rand zullen brengen; geene Murray meer onze woningen zal verbranden en ons door eene lange blokkade zal uithongeren.

Wat de toekomst ons ook moge belooven, dit althans is zeker dat de kolonie in belang voor het Moederland telkens moet toenemen, want naarmate dat de nieuwe Zuid Amerikaansche Republieken om om den Golf van Mexico gelegen in volkrykheid en beschaving aangroeyen neemt deze bezitting in gewigt toe en wanneer de vruchtbare grond dezer Republiek eens naar evenredigheid bevolkt zal zyn als die landen van Zuid Azia die onder dezelf de breedte gelegen zyn, (waar China twee honderd millioenen menschen voedt en Indostan door honderd en vyftig millioenen bewoond is,) dan heeft deze schoone haven in het front van eene uitgebreide kust, welke zoo schaars van goede havens voorzien is, meerder waarde voor Nederland dan Gibraltar, Maltha of Trincomale thans hebben voor Groot Brittanje.

GRIEKENLAND.

„ Wat zou het toch baten, dat de vryheid andermaal op eene kust afdaalde, die eens haar schoonste eigendom geweest is? Hare goddelyke taal zou van dit volk niet verstaan worden, en men zou haar slechts onwetende monnikken kunnen te gemoet zenden."

„ Het klimaat is te Athene allerheerlykst; maar dit zuiver licht en deze levenwekkende warmte hebben op de Grieken geenen invloed meer; zy brengen geene stoute en vernuftige denkbeelden meer by hen voort, en doen geene meesterstukken meer te voorschyn komen; alles kwynt, en de Grieken worden niet meer, gelyk oudtyds, voor den roem, maar slechts om te lyden, geboren."

Zoo drukt zich de Graaf de Forbin, die zich in 1817 te Athene bevond, over den aard van Griekenlands inboorlingen uit. *Hy* zag hen gekromd onder het juk der Turken; zyn gemoed was, op het gezigt van Athene's voormalige grootheid, in puinhoopen en slaverny verzonken, met weemoed vervuld, en daarom vergeven wy hem gaarne deze voorbarige oordeelvelling; hy zag „ de Grieken met edele tranen de marmeren zegeteekenen van Athene's voormalige grootheid bevochtigen;" en deze tranen hadden hem als een profetische geest moeten doen gevoelen, wat Griekenland nog eenmaal wezen zou.

Het schoone oogenblik der vervulling hebben wy eenvoudelyk gezien. De halve maan, door overmagt omstuwd, boog in vier veldtogten even zoo dikwerf voor den standaard van het kruis, door Griekenland's edelste jongelingen omgeven. Op Ipsara herrees Leonidas uit zyn graf en leefde op nieuw in den persoon des helds, die zyn vaderland stervend wreekte, het hart der Osmannen met hillen schrik vervulde, en zoo de opgevolgde nederlagen van deze knechten der gruwzaamste dwingelandy voorbereidde; nederlagen, die de vernieling der Persische reuzenmagt, door de mannen van Griekenland's heldeneeuw, als op nieuw, aan het oog der verbaasde volken vertoonden. Hy, die op den naam van mensch, van christen, eenspraak maakt, en tot den edelen stam der beschaafde volken behoort, hy moet op het gezigt van de zegepralen der Hellenen van onzen tyd met gloeyende geestdrift worden vervuld, wat ook voor het overige zyne staatkundige gevoelens wezen mogen; de man alleen, die het denkbeeld der *legitimiteit* overdryft, tot een *fix idée* verheft, en alzoo tot verkeerde begrippen gedrongen wordt, kan die zegepralen met nydige oogen aanzien, en wraak roepen over de pogingen van een volk, dat met fierheid en kracht zyne ketenen verbreekt, en het onvervreemdbaar eigendom zyner vryheid met eene vaste hand terug neemt.

Het gebruik, dat de Grieken van deze overwinningen maken, bewyst dat zy dezelve waardig zyn. Op de stem van het landsbestuur verheffen zich reeds de leerstoelen, die op den klassieken grond der geleerdheid en der kunsten het licht der wysheid algemeen verbreiden zullen. Niet alleen de helden van Griekenland herleven, ook de wyzen staan op; Plato, Solon en Socrates zullen in hunne naneven op nieuw bloeijen; wy hebben onze beschaving aan Griekenland te danken, welras zal het door zulke inrigtingen met Europa in het gebied van wyzheid en verlichting wedyveren.

De Grieksche taal, door hare eigene schoonheid, door het onnavolgbaar voorbeeld van Homerus, als de taal der dichtkunst verzerd, zal verheven en zacht in gezangen vloeyen, die den roem van de overwinnaars der Turken en den luister van Griekenland's op nieuw ontluikende beschaving vermelden zullen; het tydstip is daartoe gunstig; de dichtkunst bemint het hartstogtelyke, en het zyn de edelste de gloeyendste hartstogten van vaderlandsliefde, van vryheidszin en heldenmoed, die thans het gemoed van elken Griek vervullen. Dit zelfde dichterlyke vuur, in de zon des voorspoeds gekoesterd, zal, wy mogen er niet aan twyfelen, de schoone kunsten doen herleven op den gewyden grond, waar zy vroeger de hoogste volmaaktheid, sedert niet geevenaard, bereikten.

En dit zyn voorzeker geene ydele verwachtingen. Dat de Grieken voor stoute en heldhaftige besluiten vatbaar zyn, gelyk hunne vaderen dit waren, zulks hebben zy reeds getoond; nu reeds trachten zy naar hoogere beschaving, om ook daarin het vergoodde voorgeslacht op zyde te streven, en wie hier twyfelen kan aan het gevolg, wy rekenen op zulke prikkels tot navolging en roem, op den weldadigen geest der herboren vryheid, op Griekenland's gelukkig luchtsgestel, en wy twyfelen niet.

Doch een vyfde veldtogt wordt door de Turken voorbereid; dat de Grieken weder bukken zullen, dit vreezen wy niet, de overwinning op de Egyptenaren die te Modon geland waren is reeds de voorbode van volgende zegepralen over de geduchte heermagt en vloten die tegen hen uitgezort worden; zy kunnen echter bezwyken en uitgeroeid, doch niet overwonnen worden, daarvoor blyft ons de staad van den stryd, het voorbeeld van Ipsara, en de geest des opstands borg. Zoo echter die uitroeijing plaats vond, zou de reiziger op Athene's kusten, aan den voet der Thermopylen, slechts graven en doodsbeenderen zien, en in edele gramschap zou hy uitroepen: „ *Hier ligt het beschaafd Europa het moedige doch ongelukkige Griekenland in den stryd met bygeloof, barbaarschheid en dwingelandy te gronde gaan!*" Dit zou dan het loon voor zulke edele daden, van zoo veel vergoten heldenbloed, die de treurige uitkomst van zulke heerlyke verwachtingen zyn? Neen, dat verhoede God! Er moet uit dezen bajert een helder licht opgaan, of de moed tot verkryging der edelste gaven, die den mensch toebehooren, zou by meer dan één volk voor eeuwen verlamd worden.

Men zegt, dat het ongeluk, aan Petersburg overgekomen, den vroomen Rus op het bygeloovig denkbeeld heeft gebragt, dat zulks eene straf des Hemels was, wyl men de Grieken alleen met hunne overmagtige vyanden worstelen liet; men voegt er by, dat dit denkbeeld de Russen meer nog dan voorheen aansspoorde ter hulpe hunner geloofsgenooten toe te snellen.— Dit zou het bygeloof op den min beschaafden Rus uitwerken, en de edelste dryfveeren, die ons Nederlanders in het eigen strydperk roepen, zouden op onze meer beschaafde denkbeelden zonder allen invloed blyven.

Nederland wierp het juk der Romeinen, waaronder alle bekende volken bukken, fier van de hand, verbrak later den yzeren scepter, waarmede Spanje het wilde regeren, en schudde moedig de ketenen af, waarin het alles overheerende Frankryk het een oogenblik geklUisterd had. Nederland is steeds een der hoofdzetels van volksvryheid en volksbeschaving geweest, het is dat nog, en zal de stem niet miskennen, die van Griekenland's heuvelen, uit Griekenland's dalen, dat hetzelve om hulp roept.

Wy willen geen kruistogt tegen de Turken prediken; wy kunnen de Grieken op eene meer doelmatige wyze hulp verschaffen. Zal Griekenland uit dezen stryd als overwinnaar treden, dan moet elke Griek de wapenen tegen de verdrukkers van zyn vaderland aangorden; koophandel en landbouw, deze voorname bronnen van nationalen rykdom, moeten voor een oogenblik stil staan, en de zenuw van den oorlog, het onontbeerlyke geld, mogen de Grieken met regt vragen aan volken, die door hunne voorvaderen in het genot van alle de voorregten der beschaving deelen. Reeds vernamen wy, dat onze landgenooten aan dezen pligt gedeeltelyk voldeden; doch de stryd is nog niet voleind; terwyl de Grieken hunne verliezen herstelien, den eed van trouw en heldendeugd by vernieuwing zweeren, en zich tot eene herhaalde worsteling gereed maken, moeten wy onze deelneming niet tot uitstortingen van gevoel bepalen, en tot magteloo ze wenschen bepalen; wy moeten onze milde hand voor het fel bestreden land openen; wy moeten den weg ter overwinning voor de Grieken helpen banen, en de naam van het vrye Nederland, door een' vorstendom gesteverd, die zoo dikwerf het Palladium der vryheid voor Europa's volken was, zal door Griekenland's laatste nageslachten, by de gedenkteekenen van Griekenland's heldhaftige verdedigers, met eere genoemd worden.

ZUID AMERIKA.

Dit land was eenmaal de goudmyn van Spanje, voortaan zal het die van Engeland, en, zoo wy hopen, ook van de Nederlanden zyn, wiens koning, ten aanzien van dat land, dezelfde staatkunde volgt als Engeland.

De erkentenis der meeste Zuid Amerikaansche Staten door Engeland, is, voor den nadenkenden staatkundige, een stuk van het grootste belang. Een geheel boekdeel konde men volschryven, om dit uit een te zetten. Slechts eene en andere opmerking voegt in ons blad; maar mag in hetzelve ook worden verwacht.

Het eerste, hetwelk den stap van het Engelsche gouvernement zeer belangryk maakt, is, dat door denzelven, dat gouvernement daadelyk regt strydig met de grondbeginselen van het Heilige Verbond. Welke de grondbeginselen van dat verbond zyn, heeft men op te maken, minder uit de vroome acte, dan wel uit de opgevolgde daden, welke den zin der woorden van die acte hebben verklaard. Napels en Spanje zyn hier de beste uitleggers. De handelwyze, ten aanzien van dezeryken gevolgd, heeft doen zien, dat het eerste grondbeginsel, waaraan dat verbond zich houdt, is het beginsel der zoogenoemde legitimiteit, en dat het dienvolgens onderdrukt en vernietigd wil hebben alle onderneming tot verandering van regeringsvorm, welke uitgaat, *niet* van den vorst, *maar* van het volk. De bewerkers der Napelsche en Spaansche omwentelingen waren, volgens de leden van het verbond, oproermakers, in opstand tegen derzelver wettige vorsten. Eene orde van zaken, door dezen in de wereld gebragt, kon niet worden geduid, en men verklaarde zich zelve bevoegd, om, door geweld van wapenen, aan dezen staat van zaken een einde te maken. Engeland verklaarde deze bevoegdheid niet te erkennen; doch liet het by deze verklaring, en zag het tydelyk aan, dat Napels door Oostenrykschen en Spanje door Fransche troepen werd overstroomd, en dat in beide landen, het onbepaald gezag werd hersteld. Men heeft dat gedrag van Engeland streng hooren berispen; sommigen meenden, dat zulk eene protestatie van *duden* had moeten gevolgd worden; dat Engeland, het latende by protestatie, zyne zwakheid of zyne vreeze had verraden en dus beter had gedaan, met of mede te doen, of geheel te zwygen: en, wie zoo spraken vonden byval. Thans heldert zich de zaak op. Wy zien de leden van het Heilige Verbond, door Engeland gevangen in hun eigen garen, en de staatkunde van Engeland, vroeger ten aanzien van Napels en Spanje gevolgd, is nu, reeds in zoo verre geregtvaardigd, dat dezelve blykt, althans niets minder geweest te zyn dan een werk der onkunde, of der zwakheid, of der vreesachtigheid. Immers, door de openlyke erkentenis van Zuid Amerika, verklaart Engeland, voor geheel de wereld, dat het zich niet houdt aan het grondbeginsel van het Heilige Verbond. Hier toch is een staat, in welken veranderingen zyn voorgevallen, die uitgegaan zyn van het *volk* en zoo weinig verlangd zyn door den *koning*, dat deze er zich met geweld tegen heeft verzet; waarvan het gevolg is geweest, dat deze onderdanen tot gewapenden opstand tegen hunnen koning zyn overgegaan, zyne troepen hebben geslagen, en hunnen staat voor eene vrye en onafhankelyke Republiek hebben verklaard. Volgens het grondbeginsel van het Heilige Verbond, zyn deze lieden oproermakers; de orde van zaken, door hen vastgesteld, is onwettig, en behoort er alles in het werk gesteld te worden, om hen tot gehoorzaamheid en onderwerping te brengen, en de oude vormen te herstellen. Volgens Engeland, niet alzoo. „ *Hier is*," zegt het Engelsche gouvernement, „ een wel gevestigde staat, die my erkent: ik erken hem wederkeerig. *Hoe hy er gekomen is*, raakt my niet.— Genoeg, *hy is er*, en wy kunnen er handelen en geld verdienen. *Ergo*."

Het spreekt van zelf, dat zulk een stap, by de hoofden van het Heilige Verbond, scheeve gezigten zal verwekken; maar wat zal men er tegen doen? Engeland kan, met reden, zeggen: „ In weerwil, dat ik U verklaarde, met uw grondbeginsel niet in te stemmen, heb ik, U laten betobben met Napels en Spanje. Laat my nu ook betobben met Zuid Amerika; schoon ik handel volgens een grondbeginsel, dat gy niet admitteren kunt. Wilt gy op uwe beurt protesteren, zoo als ik geprotesteerd heb, zulks is tot uwe dienst; maar het zal my niet beletten om mynen gang te gaan, gelyk gy den uwen gegaan hebt." En wat zullen de vroome Heeren van het Heilige Verbond daarop antwoorden?

Zulk eene taal intusschen zoude Engeland moeijelyk hebben kunnen voeren, indien het in het geval van Napels en Spanje den degen had getrokken. Daarom protesteerde het alleen; maar deed verder niets. Het had toen reeds het oog op de goudmynen van Zuid Amerika. Het stelde in deze meer belang, dan in de Spaansche of Napelsche konstitutie; vooral, dat in Spanje de kortes wierden weggejaagd, de Amerikaansche kolonien te gemakkelyker onafhankelyk konden worden, en dat alzoo voor hetzelve den weg tot handel en tot het verkrygen

van geld zoude openstaan. Het liet de Heilige Verbondeltingen in Europa vry spel, om onderhand, op denzelfden grondslag, te vryer spel te hebben in Amerika. Alzoo *vangt het hen in hun eigen net.*

Eene andere aanmerking van belang komt ons voor den geest, als wy in het oog houden, dat het Engelsche gouvernement voor reden van derzelfs stap opgeeft, dat Colombia, eens een *ordenlyke en gevestigde staat* is en *dat deszelfs handel voor Engeland van belang is.*— Beide geldt thans ook reeds van Griekenland. Ook daar krygt alles het aanzien van eenen *gevestigden* en *ordenlyken staat*: en ook daar is *te handelen* en *geld te verdienen.* Wat mogen wy voor Griekenland niet verwachten, zoo Engeland aan het voorgestelde beginsel getrouw blyft! By het groote overwigt, hetwelk het heeft in de Middellandsche Zee, kan de Grieksche Archipel voor hetzelve niet onverschillig zyn: en zoo als het oogenblik thans geschapen staat, heeft het het kabinet van Londen in de hand, om zich meester te maken van al den handel, dien met Griekenland kan gedreven worden. Behoeven wy ons te verwonderen, dat de toon van het Engelsche kabinet voor de Grieken zoo gunstig luidt, en dat hetzelve reeds, ten aanzien der Grieken, maatregelen neemt, als ten aanzien van eenen *gevestigden staat*? Ons zoude het niet verwonderen, zoo dit, eer een jaar verloopt, zoo handelt omtrent Griekenland als het nu omtrent Zuid Amerika doet. En zou het geen gelyk hebben?

Ja! Maar de Groote Heer zoude er over grynzen! Eh! Wie weet wat Koning FERDINAND VII. thans doet: en wat baat het hem? De Groote Heer zou het moeten aanzien als FERDINAND, om dat hy er even weinig tegen zoude kunnen doen als zyn *Spaansche oppermagtige Collega. Oppermagtig* zeide wy daar Behoede de Hemel elken Koning voor *zulk* eene oppermagt!

Den 8sten July 1825.

NAAR AMSTERDAM,

Zal tegens het einde dezer loopende maand vertrekken

HET GEKOPERDE BRIK SCHIP

MARIA & JACOBA,

Kapitein J. J. BART.

Voor Vracht of Passagie, vervoege men zich ten Kantore van J. N. C. JUTTING.

Den 8sten July 1825.

NAAR AMSTERDAM.

Zal tegens het einde dezer loopende Maand vertrekken

HET BRIK SCHIP

A L M E L O,

Kapitein T. SMIT.

Voor Vracht of Passagie, vervoege men zich ten Kantore van J. N. C. JUTTING.

Den 8sten July 1825.

BEKENDMAKING.

VOORZITTER en BESTUURDEREN van het Curaçaosche Departement der Maatschappy tot Nut van 't Algemeen, geven by deze aan alle Leden dezes Departements, zoo wel Gewone als Begiftigers kennis, dat de Algemeene Vergadering van voornoemd Departement plaats zal hebben op Woensdag, den 13den July dezes jaars, ter gewoner tyd en plaats; manende zy voor de laatste maal alle Leden, welke nog Contributien verscholdigd mogten zyn aan, om vóór de Algemeene Vergadering te liquideren.

De Gewone Leden worden verders verzocht zich voor dien tyd te bekwamen, ten einde het Bestuur voor het aanstaande Maatschappelyke Jaar te verkiezen.

De Voorzitter,
Mr. I. J. RAMMELMAN ELSEVIER.
In kennisse van my,
N. ANSLYN, Sec.

Den 8sten July 1825.

DE ondergeteekende biedt aan uit de hand te koop, eene BOMBARDE, (Galjoot Schip) onder Colombiaansche vlag, met al derzelver toebehooren. Dezelve is geheel nieuw en te bezien aan de Werf van den Heer Joseph Foulke.

AUGUST MULLER.

*** *ONDERTROUWD.*

FICTOR BLAN,

EN

CATHARINA WILHELMINA WEBER.

Curaçao, den 8sten July 1825.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—JULY.

2	golet	Amable Lucia, Diedenhoven,	Coro
	——	Geertruida, Levy,	Porto Rico
	——	Neptunus, Evertez,	Aruba
4	brik	Abby Jones, Crawford,	New York
	——	Dispatch, Teshew,	dito
5	feluka	Famosa Coriano, Dominguez,	Coro
6	bark	Mary, Vrolyk,	Puerto Cabello
8,	bombarde	El Claustro, Noveiro,	dito

UITGEKLAARD—JULY.

2.	golet	Trinidad, Johnson,	Puerto Cabello
5.	——	Amable Lucia, Diedenhoven,	Aruba
	——	Geertruida, Levy,	Porto Rico
6.	——	Dexalo, Pinu,	Rio de la Hacha
	bark	Amable Soledad, Puyol,	Coro
7.	golet	Bermudian, Forrier,	St. Thomas
	bark	Hebe, Lena,	dito
	schip	Douglass, Brown,	New York
8.	feluka	Famosa Coriano, Dominguez,	Coro
	golet	Anne, Van Lijden,	Puerto Cabello

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 10den July, ten 9 ure

Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Z. M's. brik de Kemphaan, gekommandeerd door den kapt. luitenant van Ryn, vertrok verleden Maandag morgen van deze haven, om konvooi te verleenen aan de Nederlandsche brik de Snelheid, kapt. Claussen, door de Mona Passant.

Als passagiers vertrokken met de Snelheid:— De Weled. Gestrenge Heer H. J. Arning, Kapitein Ingenieur; de Weledele Gestrenge Heer J. Donkel, Luitenant der Tweede Klasse aan boord van Z. M's brik de Kemphaan; en de Heer Lodewyk Boyé

Wy hebben in den loop van deze week, met de vaartuigen welke alhier van Puerto Cabello zyn aangekomen, het Weekblad (El Vijia) van die plaats ontvangen, waaruit wy eenige uittreksels gemaakt hebben, welke onze Lezers in dit nummer zullen geplaatst vinden.

Wy vernemen van de passagiers die van Puerto Cabello zyn aangekomen, dat de inwoners van die plaats door eene doodelyke koorts bezocht waren; dat deze ziekte zich echter het zwaarste vertoond had buiten de stad en derzelver ommestreken; en dat de stad Valencia deerlyk geteisterd wordt door dezelve. Velen der mynwerkers welke onlangs uit Engeland waren aangekomen en in den kopermyn gebezigd werden waren insgelyks gestorven.

Volgens de laatste Duitsche dagbladen komen de hagel afleiders (para gradine) in Zwitzerland en Italien meer en meer in gebruik wyl de ondervinding de nuttigheid derzelver bekrachtigt. In Pays de Vaux hebben verscheidene dorpen gezamenlyk eene somme gelds byeen gebragt tot oprigting dezer afleiders.— Zoo wy reeds gemeld hebben zyn dit lange staken met yzeren punten voorzien dienende om de elektrisiteit uit de wolken te leiden en deze wolken in regen te doen uitstorten, in plaats van hagel, in welker forming de elektrisiteit eene aanmerkelyke rol speelt. Het zoude te wenschen zyn dat de natuurkundigen hier over hunne gedachten lieten gaan of zulke machinen anders gewyzigd ook niet toepasselyk konden zyn om de electrieke vloeistof uit de wolken te halen en zoodoende de door deze vloeistof van een gehoudene water belletjes tot elkander te doen vloeyen op dat ze in regen nedervallen.— Misschien zouden deze werktuigen hier op Curaçao op de hoogtens geplaatst menig laag dryvende wolk noodzaken hare droppelen nog over dit eiland uittestorten in plaats van in zee, gelyk wy dikwyls zien gebeuren, wanneer zy over ons heen gedreven is.

UITTREKSEL VAN DE EL VIJIA DE PUERTO CABELEO.

JULY 2.

Van Martinique heeft men alhier van een goed gezag een' brief ontvangen dat "de kamers van den koophandel in Frankryk een verzoek schrift aan den koning ingeleverd had om de onafhankelykheid van Colombia te erkennen Men gelooft dat het Fransche gouvernement zelve de dryfveer was van dit te doen, om de erkenning der onafhankelyke staten van Zuid Amerika te bespoedigen. Ten bewyze hiervan strekt de aankomst van den baron Mackau, aan boord van een Fransch fregat met 26 dagen reize van Brest. De baron is belast met eene geheime missie; en men verneemt dat hy naar Bogota zal vertrekken. Het fregat brengt de tyding dat er orders ontvangen zyn om de Colombianen vriendschappelyk te behandelen, en hunne vaartuigen niet te visiteren of aantehouden. Er bevindt zich thans te Fort Royal eene zware afdeeling der Fransche zeemagt, bestaande uit 2 tachtigers, gevoerd elke door een schoutbynacht, 4 vierenzestigers, 7 fregatten van 44 à 50 stukken 1 korvet van 26 stukken geschut, 4 brikken en 5 schooners. Deze afdeeling zal welhaast vertrekken om in de Golf van Mexiko en aan de kusten van Cuba, &c te kruizen, en het kan wel gebeuren dat zy zich vóór La Guayra en Puerto Cabello zal vertoonen."

Volgens de Fransche dagbladen de Pilote tot den 10den Mei verzekert het Engelsche dagblad de Kourier voorstellig, dat de koning van Pruissen geen voet van zyn grondgebied zal verzetten.

De Duitsche dagbladen maken gewag van een kongres hetwelke te Aken zal gehouden worden, alwaar zullen vergaderen de keizer van Rusland en de koning van Pruissen en Engeland: dit berigt wordt in twyfel getrokken.

Aangezien de koning van Spanje de geldleening van de Kortes niet heeft willen erkennen, zoo zyn de onderhandelingen voor eene nieuwe leening te niet geraakt.

De zaak der Grieken gaat naar wensch; 10,000 man Egyptische troepen, die op den 10den Feb. ll. te Modon en Coron waren ontscheept, zyn te Neocastron door 6000 Grieken geheel verslagen geworden. Er waren vele dooden en krygsgevangenen, waaronder vele officieren van hoogen rang; onder de gesneuvelden telt men den chef van den Pacha. Alles viel in de handen der Grieken; en de weinige die ontvlugt waren namen de wyk te Modon, alwaar de vice admiraal Stahtouris zich bevindt met een Grieksch eskader, wachtende op een gunstigen wind om gebruik te maken van zyne brandschepen.

Volgens officiele berigten van den bevryder president tot den 24sten April was de zitting van het Peruviaansche kongres gehouden op den 11den Maart. In de maand [illegible] men als nog het voorgeregt [illegible] doorgronden, by viel zo [illegible] den als de Patriotten aan. Onze troepen [illegible] ken op La Paz aan ten getalle van 10,000, en die van Olaneta zyn 5000 Callao hield zich hardnekkig uit maar het [illegible] — Het kongres van Rio de la Plata was gehouden te Buenos Ayres. Het schynt dat Chili zich in een onrustigen toestand bevindt.

De gevolmagtigden van Z. B. M. en die van de Republiek van Colombia sloten op den 18den April ll. een traktaat van vriendschap, handel en zeevaart, welke aan het kongres was voorgelegd. Dit traktaat behelst hoofdzakelyk het volgende:

Dat er eene eeuwigdurende vriendschap zal aangehouden worden tusschen de Republiek van Colombia en de domeinen van Z. M. de koning der Vereenigde Koningryken Groot Brittanje en Ierland; zyne erfgenamen en natolgers.

Dat de lastingen en heffingen evenredig op de onderdanen van de beide natien zullen gelegd worden.

Dat elk dezer natien wederkerig dezelfde voordeelen en bescherming in den handel zullen genieten.

Kortom dat de Colombianen dezelfde regt by de Engelschen zullen genieten, als de onderdanen van Groot Brittanje en Ierland in Colombia.

FURTHER EXTRACTS FROM AMERICAN PAPERS.

The Catholic emancipation bill had been carried by a majority of 27 in the House of Commons. The annunciation of the result was received with loud cheers, by the opposition side of the house.

Petitions for and against further concessions to the Catholics, continued to be presented to both houses of parliament.

No less than half a million of pounds sterling is stated to have been paid during the current session, to solicitors and counsel for drawing, advocating and opposing the different schemes brought before parliament.

The government of Hayti, have notified that from the 15th of June next, the Republic will pay none of the expenses of the emigrants.

Curious Alternative.—At the battle of Newport the prince of Orange having the Spanish army before him, and the sea behind him, thus addressed his soldiers: "*If you would preserve your honour and your lives, soldiers, you must cut up* these *Spaniards*, or *drink up* that *sea!*"

Marriage.—Jacobus de Voragine, in twelve arguments, pathetic, succinct, and elegant, has described the benefits of marriage. They are these:—

1. Hast thou means? Thou hast one to keep and increase it.
2. Hast none? Thou hast one to help to get some.
3 Art thou in prosperity? She doubles it.
4. Art in advertisity? She'll comfort, assist, bear part.
5. Art thou at home? She'll drive away melancholy.
6. Art thou abroad? She prays for thee, wishes thee at home, welcomes thee with joy.
7. Nothing is delightsome alone. No society is equal to marriage
8 The bond of conjugal love is adamantine.
9. Kindred is increased, parents doubled, brothers, sisters, families, nephews.
10 Thou art a father by a legal and happy issue.
11. Barren matrimony is cursed by Moses.—How much more a single life.
12 If nature escape not punishment, thy will shall not avoid it, as he sung it, that, without marriage.

Earth, air, sea, land, oft soon will come to nought,
The word itself would be to ruin brought.

Summary of Ancient News.

Julius Cæsar fought 50 pitched battles and killed one million and a half of men.

Manlius, who threw down the Gauls from the capitol, had received 23 wounds and taken two spoils before he was seventeen years of age.

Dentatus fought 120 battles, was eight times victorious in single combat, and received forty five wounds in front. He had among his trophies, 70 belts, 8 mural, 3 obsidional and 15 civic crowns.

Cato pleaded four hundred causes, and gained them all.

Cyrus knew the names of all the soldiers of his army; Lucius Scipo of the Roman people.

Charmides could relate all that he had ever heard in the same words.

Julius Cæsar wrote, read, dictated, and listened to the conversation of his friend at the same time.

A philosopher is mentioned by Pliny who being struck by a stone forgot his Alphabet. A man reputed for his stupidity falling from a horse and being trepanned, became very remarkable for the sprightliness of his genius.

The orator Corvinus forgot his own name.

Mithridates spoke to the ambassadors of twenty two different nations without an interpreter.

Julius Viator lived to an advanced old age without drinking water, or using any kind of liquid nourishment.

Crassus, grand father of the Triumvir Crassus, who was slain by the Parthians never laughed. He had on this account the surname of Agelastes.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, May 18.

The Spanish government is said to have consented to release young Lucien Murat, upon the guarantee of the American minister, and, never again to touch at Spain or the Sicilies.

A Madrid paper says;—The affairs of Portugal seem very much to attract the attention of our government. An order has been issued to the director general of artillery, to place all the artillery and munitions of war which may be at present at Badajoz and Huelba, on the footing of a war establishment.

The London Morning Chronicle cautions the Colombians against the agents of the French government, officially sent among them. The editor states positively, that none of these agents have been appointed until after the assent of Ferdinand and the council of the Indies has been obtained.

May 25.

Free Trade.—We took [illegible] general view yesterday of the policy of E[illegible] as connected with the hostile purposes of t[illegible]ding powers of Europe, as well as the pecu[illegible] of our own situation pending these discussio[illegible] [illegible]ut the efforts made by England, to meet her [illegible]wn wants by extending her trade on the conti[illegible]nt of the western hemisphere, and especially by identifying the interests of her people with the habits and necessities of the southern nations of America. To this policy, it is but fair to say, she has been conducted less from any wanton disregard of her old system than from the impulses of wants, which cannot be conveniently reduced without *a forced foreign trade*. In the policy which has thus distinguished England from all other nations there are many essential defects and many alarming perils. Let any man ask himself what would now be the situation of England if all the nations of the earth were to remind her of the character of her meddling politics, of the millions and blood she has expended in opposition to generous plans of government, and the noblest efforts of man upon the continents of both worlds, of the exclusive rights to which she still lays claim upon the Ocean, in defiance of justice and of reason,—suppose these points urged and not only urged but acted upon, then, as captain Morris emphatically said, "the crown's a red night cap and Britain's no more." When England professes to join us in establishing a system of liberal government and of free trade, we certainly can accept of no evidence, in illustration of the purity of her intentions, save that which is to be formed in her own *actual conduct*. At this moment the situation of Cuba and Porto Rico and the ulterior views of Mexico and Colombia, are well understood at the court of St James, and will bring to an unerring test, the purposes and the policy of that cou[illegible] No reason that is founded upon the co[illegible] [illegible] can stand against the claim of ind[illegible]pende[illegible] [illegible] the [illegible] which extende [illegible] affords to [illegible] that are already free. [illegible] [illegible] there [illegible] [illegible]e no mistake; and, howe[illegible] [illegible]pering [illegible] temporizing men may feel or m[illegible]y choose to express temselves upon this subject, there is not an upright American, there is not one real republican throughout this union, who will not join us in saying that the day for dictation, and intrusion too, *has* gone by.

From the Daily Advertiser.

Late and interesting from Buenos Ayres.—We are furnished by a friend with Buenos Ayres papers to the 2d of March, in which we find the *Treaty with Great Britain*, just ratified by the legislature.

Art. 1. There shall be perpetual amity between the dominions and subject of his majesty the king of the united kingdom of Great Britain, and Ireland, and the united provinces of Rio-de-la-Plata and their inhabitants.

2. There shall be a reciprocal freedom of commerce between the territories of his Britannic majesty in Europe, and the territories of the united provinces of Rio de la Plata. The article details the privileges to be enjoyed in entering the ports, residing in the country, &c.

4. The king of Great Britain further agrees, that the inhabitants of the said provinces, shall enjoy as great privileges of trade and navigation in his great dominions out of Europe, as any other nation whatever.

5. No new or greater duties shall be imposed on the importation of the articles of production, cultivation or manufacture of the united provinces of Rio de la Plata, into the dominions of his Britannic majesty, nor on the importation of the articles of production, cultivation or manufacture of the said dominions into the said provinces than those now paid, or which shall be paid for those same articles, when produced, cultivated or manufactured in other foreign countries; nor shall such duties be imposed in any the territories of either of the contracting parties, on the exportation of any description [o]f article, to those territories or dominions of [t]he other, than are now paid or shall be paid [o]n the exportation of the same to any other fo[r]eign country; neither shall any prohibition of importation be laid by either, which does not extend to all other nations.

5. [Provides that no new or greater duties or charges shall be laid by either party, in the form of port charges, tonnage duties, salvage, pilotage, &c. on vessels belonging to the other of a burthen more than 120 tons, than are paid by their own vessels.]

6. The same duties shall be paid, at the introduction of any article of British product or manufacture into the united provinces, whether it is brought in British or Buenos Ayrean vessels; [and vice versa:—also, the same system is established with regard to exportation.]

7. To prevent any misunderstanding on what shall constitute a vessel of either nation, it is stipulated for the present, that all the vessels built in the dominions of H. B. M. owned, manned and commanded according to the laws of Great Britain, shall be considered as British vessels: and that all vessels built in the territories of the said provinces, and duly owned and commanded by citizens of the same, or any of them, and whose captains and three fourths of whose crews are citizens of the said provinces shall be considered as belonging to those provinces.

8, 9, 10, and 11 [These articles relate to the rights and privileges of individuals, the appointment of consuls, &c. &c.]

12. The subjects of H. B. majesty, residents in the provinces the Rio de la Plata, shall not be disturbed, persecuted nor molested on account of their religion, but shall enjoy *Perfect Liberty of Conscience*, being allowed to perform divine worship either in their own houses or in their own private churches and chapels, which they shall be permitted to build and maintain, in convenient situations approved of by the government of the said provinces; and the subject of H. B. M. who shall die in the territories of the provinces, shall be allowed burial in their own cemeteries, which they shall be free in the same manner to form and maintain. [Equal privileges are also stipulated to the other party.]

13. [This article relates to the disposal of private property.]

14. His Britannic Majesty, anxiously desiring the *abolition of the slave trade*, the united provinces of Rio de la Plata oblige themselves to co operate with H. B. M. for the accomplishment of so beneficent a work, and to prohibit all persons residing in the same provinces, or subject to their jurisdiction, in the most efficacious manner and by the most solemn laws, from taking any part in that traffic.

15. The present treaty shall be ratified, and the ratifications exchanged in London, within four months, or sooner if possible.

In testimony of which the respective plenipotentiaries have signed and sealed it with their seals.

Done in Buenos Ayres, Feb 2, 1825.

[Seals] MANUEL J. GARCIA, WOODBINE PARISH.

[To this was added on the 19th Feb. the signature of the Gov. of Buenos Ayres.]

JUAN GREGORIO DE LAS HERAS.

Paris, April 16.—Private Correspondence.—The following is a detail of the effect produced on the king by his promenade of the 12th (the anniversary of his entry into France.) He returned to the palace about six o'clock in a frightfully bad humour, treating with unkindness all the persons in attendance, to whom he wishes always to appear amiable. About eight o'clock he went to his private apartment, accompanied by his son the Dauphin, who had great difficulty in persuading him to repair to a *soiree* given by the Dauphiness. There he showed a desire to appear as gay as usual, but the gloom thrown over his mind could not be concealed. He played at *ecarte*, and twice or thrice lost his temper, and abused his adversary. A courtier thought it his duty to compliment him on his ride in the morning. His majesty, being no longer able to contain himself, replied by saying, "I can hear the truth only from my son." The Dauphin broke off the conversation by saying, "We were certainly coldly received every where but at the gate of St. Denis." "According to all appearances," said the king, "the reduction of the *rentes* causes this coldness, but in a month the law will pass, and all will be forgotten."

At 11 o'clock he retired to his apartments: M. de Villele accompanied him. "Sire," said the minister, "your majesty knows as well as I how bad the population of Paris is. No ministry could ever gain good returns of deputies in this capital. Wait till the coronation, and your majesty will see the true spirit of France in the provinces through which you will pass."

Corbieres, the minister of the interior, asked the prefect of police why, having 5 or 6,000 spies at command, he did not employ a detachment of them to express the enthusiasm of the city, and to raise the shouts of Vive le Roi, in the name of the inhabitants. "Because," answered Delavan, "I was not required to do so on the 29th of Sept (the day of the king's entry into Paris,) and yet it was done without me; but I promise your excellency noise enough for the coronation."

Latest from the Pacific.—A gentleman, who arrived here yesterday in the schr Franklin, from Chagres and Lima, has furnished us with Guayaquil papers to March 19, and Lima Government Gazettes to March 10th.

More than 5 000 bbls. of flour were in Lima, and no sales. The crop in Chili is very abundant, and wheat had been contracted for deliverable in Valparaiso at 6 reals per fanega.

The following facts we have obtained from a perusal of the latest papers.

We are informed that general Olaneta still holds out in Upper Peru against the Patriots, although a report was current in Lima for a time that he had agreed to the capitulation.

The supreme court of justice was installed at Lima on the 8th of February. Several officers who have deserved well of the country, have been particularly noticed.

The Peruvian Congress opened their session on the [illegible] of February, and decreed that Bolivar should continue to hold the power and title of dictator until the next session of congress, which is fixed by the constitution in the year 1826.

Two members of the Peruvian congress had arrived at Guayaquil, on their way to Colombia, charged with an important commission.

Gen. Sanchez attacked a body of 800 royalists at Cochabamba, and took many of them and their officers prisoners. Preparations were making to garrison Chuquisaca and Potosi.

From a letter addressed by Bolivar to Congress on the 12th of February in which he accepts of the dictatorship again, he says that the interests of the state will call him to Upper Peru, and therefore he shall delegate a part of the supreme power to a council of government, under Lamar as president.

A column of troops, who came out of the castle of Callao on the 16th Feb. were routed by the Patriots, with a loss of 200 killed and many wounded.

Gen. Lawza has returned from La Paz to Oruro with 2200 men: all the country having rised against him. The army collected under the command of the general in chief, is moving from Puno to pass the Desaguadero, where it was supposed a victory would be gained without a battle.—*Daily Adv.*

May 26.

The Public Ledger of the 23d April, says, "it would appear from a paragraph in the French papers that serious differences, accompanied by angry language, exist between Spain and the United States government. The cause is no doubt a complex one; though the immediate provocation is said to be the seizure in a Spanish port of an American vessel. Where so much ill blood exists, it is easy to find a pretext for quarrelling; and it is probable that before now the United States would have taken some decided mode of manifesting it, if they had to deal with Spain alone. In the mean time, the American minister at Madrid, is stated to have remonstrated in the strongest terms against the detention of the vessel; and if these diplomatic proceedings fail, is is more than probable, that a more energetic mode of obtaining redress will be adopted; but, whether by reprisals, or by an attack upon some part of the Spanish possessions in the West Indies—time alone will shew."

June 13.

FROM OUR CORRESPONDENT.

U. S. Frigate Constellation, Sacrificios, May 8, 1825.

The castle of St. Juan de Ulloa still holds out and can do so as long as it can be relieved from the Havana. It is an immensely strong fortress, and cannot be approached either by land or water, as it is surrounded by extensive and dangerous reefs except on the side next to Vera Cruz, from which it is distant not more than half a mile.

England.—Letters from Gibraltar state that two merchant vessels have been chartered to bring home to England entire cargoes of British manufactures, which are unsaleable. The French authorities are stated to have taken the most vigorous measures to prevent all English goods from being introduced in to Spain.

The report of an armistice between generals Bolivar and Olaneta had reached England, together with the news of the holding out of Callao.

France.—In the Chamber of Deputies, M. de Villille is hard pressed on the subject of the infamous proceedings under Ouvrard's contract. M. de Villile states that the opposition, although they attack the ministry for not having acted with more decision at the time, dare not even allude to the particulars of the transaction. It is understood there is not an officer of rank employed in the Spanish invasion, the Duke de Angouleme excepted, who did not share with Ouvrard in the plunder of the public. The profits were known to be not less than one thousand francs a day. Some idea may be formed of the extent of these frauds, from one article: wine, the best in the world, is to be had at Castile and Lamancha for one sou the bottle; and [i]n these same provinces was the French army supplied by M. Ouvrard's contract at a franc per bottle.

A letter, dated Paris, April 29th, says—"We are all bustle here for the coronation ceremony, to which Charles X looks for recovering his lost popularity. In the preparations for this affair, there is much of splendour mingled with meanness. The town of Rheims have petitioned the Chamber for permission to borrow 60,000 francs at 5 per cent. towards defraying the expense of the coronation. The only real splendour is by the foreign ambassadors, who vie with each other in extravagance."

In Boulogne, the anticipated coronation has sharpened the avarice of all kinds of tradesmen; from house and lodgings to a surgeon's bill, the price is doubled.

A French paper states that several persons had been arrested in Madrid, upon a charge of having attempted to poison the fountain which supplies the royal family. Bayonne letters say that one of the persons had been arrested and executed at Madrid, his body having been horribly mutilated first. [The first part of this paragraph is an old story.]

Letters from Trieste, Leghorn, and other parts of Italy, state, that it is in contemplation to impose a quarantine of 40 days on vessels coming from England, on account of [illegible] goods being admitted into England from [illegible] and the Levant.